

Mødet den 17. Marts 1910. (For lukkede Døre).

Fraværende: Borgmesteren, Harald Jensen og Mikael Johansen.

1. (J. Nr. 534—1909). Efter Indstilling fra Skovudvalget og afholdt Licitation overdroges **Nedbrydningen af Murresterne** af de nedbrændte Bygninger paa Marselisborg til Brolæggerne Pedersen & Hansen.
2. (J. Nr. 523—1909). Indstilling fra Vandværksudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage Udførelsen af **Vandværkets Vandmesterarbejde** i Tidsrummet fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911 til H. Kochen og H. H. Svantemann under Forudsætning af, at sidstnævnte indgaar paa de af Kochen tilbudte Priser.

M o u s t e n bemærkede, at det af Tilbudene fremgik, at der var en Sammenslutning mellem Vand- og Gasmestrene med Hensyn til Overtagelsen af Vandværkets Vandmesterarbejde, og at det tydeligt saas, at de, der fik Arbejdet det ene Aar, ikke igen indgav Tilbud det næste, men først det tredje Aar. Under Hensyn til dette Forhold vilde han henstille til Vandværksudvalget, inden Tilbudene blev approberet, at undersøge, hvor meget der betales for den Slags Arbejder i andre Byer, og hvor meget Arbejdets Udførelse vilde koste, hvis Byen selv overtog det.

Christensen skulde intet have imod at faa de paatalte Forhold undersøgt.

Samuelson bekræftede Rigtigheden af Hr. Moustens Antagelse, at Arbejdet gik paa Skifte mellem Vand- og Gasmestrene. Man kunde før Licitationen vide Besked med, hvem der skulde have Arbejdet.

Mousten syntes, Byraadet favoriserede de paagældende Mestre ved at give saa faa Autorisation.

Jacobsen skulde gerne gaa med til at tage Indstillingen tilbage for at faa de paatalte Forhold undersøgt.

Christensen mente, at man maaske burde vedtage Indstillingen denne Gang og saa undersøge Sagen til næste Aar. Viste det sig saa, at Priserne var for høje, kunde man overveje, om Kommunen ikke selv skulde overtage Arbejdets Udførelse.

Samuelson fandt det mest rationelt, at Kommunen selv overtog Arbejdet. Man havde jo Folk nok, der kunde udføre det.

Laursen ansaa det for klogest at approbere Tilbudet denne Gang, da der ellers let kunde komme en Konflikt ud af det.

Indstillingen toges tilbage.

3. (J. Nr. 12²⁵—1909). Den foreliggende Indstilling angaaende Tildeling af forskellige **Aldersdomsunderstøttelser** vedtoges.
4. (J. Nr. 535—1909). Den foreliggende Indstilling fra Havneudvalget og Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende **Ekspropriation af en Del af Kalkværkets Grund** til Gadeanlæg vedtoges.
5. (J. Nr. 518—1909). Efter Skoleudvalgets Anbefaling overdroges Ledelsen af **Landsbyskoleers Besøg i Aarhus** i 1910—11 til pens. Lærer J. Andersen.

6. (J. Nr. 192—1909). Ansøgning fra Vogmand M. Knudsen om Byraadets Hjælp til at betale en Skadeserstatning paa 2250 Kr. til to ved Skærvelslagning tilskadekomne Arbejdere.

R a h r erindrede om, at Andragendet engang var blevet behandlet, og at der da var Stemning for at nægte det. Han antog ikke, at Byraadets Stilling havde forandret sig.

L a u r s e n syntes, det var lidt haardt slet ikke at hjælpe Manden, som i nogen Maade var kommet uskyldig ind i denne Sag, og hvis økonomiske Eksistens ahang af Byraadets Hjælp.

R a h r mente, at det kunde faa meget farlige Konsekvenser at hjælpe.

J a k o b J e n s e n beklagede, at Brolægningsudvalget ikke havde taget noget bestemt Standpunkt eller nævnt nogen bestemt Sum, men kun anbefalet Sagen til Budgetudvalgets Velvilje.

L a u r s e n maatte erindre om, at Brolægningsudvalgets Formand meget varmt havde anbefalet at støtte Manden, ligesom Udvalget ogsaa havde foranlediget dennes Forhold undersøgt. Der maatte vel kunne findes en eller anden Form at understøtte Manden paa, uden at det kunde faa uheldige Konsekvenser.

J a k o b J e n s e n troede, at Brolægningsudvalget ikke var helt uden Skyld i, at Sagen forelaa, som den gjorde. Det burde saaledes have gjort Manden opmærksom paa, at Arbejderne skulde forsikres. Vilde Udvalget indrømme dette og altsaa paatage sig noget af Skylden, vilde Sagen stille sig anderledes.

J a c o b s e n troede ikke, at Brolægningsudvalget kunde paatage sig nogen Skyld, da det ikke var det, der havde antaget Manden, som desuden havde glemt i Tide at anmelde Ulykken

tor Stadsingeniøren. Hvis Byraadet ikke traadte hjælpe til, kunde Manden slet ikke betale Summen, saa det vilde utvivlsomt være mest humant at give en lille Sum.

L a u r s e n kunde ikke forstaa, hvorfor Sagen skulde vendes saaledes, at Brolægningsudvalget skulde have Skylden, som vist nærmest maatte tilskrives, at Manden tidligere havde haft lignende Entrepriser for Amtet, der selv havde Folkene forsikret. Brolægningsudvalget havde ikke nævnt nogen Sum for ikke at krænke Budgetudvalget, men det havde tænkt sig muligvis at foreslaa et lille Tusind Kroner.

S i m o n s e n paaviste, at Byraadet retslig set ingen Forpligtelse havde til at hjælpe, og mente, at man maatte fravige Princippet om ikke at paatage sig nogen Udgift, man ikke var pligtig til, hvis man nu skulde hjælpe. Ordningen med Amtet havde næppe forledt Manden til at undlade at forsikre Arbejderne. Da Sagen kom til Budgetudvalget, var den ikke meget oplyst fra Brolægningsvæsenets Side, og Manden kunde have været reddet, hvis han i Tide havde anmeldt Ulykken. Der var i det hele taget udvist en saadan Efterladenhed fra Mandens Side, at han burde hæfte med alt, hvad han ejede, inden Kommunen traadte til.

M a r i n u s P e t e r s e n troede ikke, Budgetudvalget vilde være blevet krænket, hvis Brolægningsudvalget var kommet med et bestemt Forslag. Entreprenøren var ganske vist ikke velsitueret, men han burde dog ikke paatage sig et saadant Arbejde uden at forsikre sine Folk, og han havde, som Sagen forelaa, ikke Spor af Lovhjemmel til at faa Hjælp. Hvis der kunde findes en Udvej til at hjælpe, uden at der skabtes noget uheldigt

Præcedens, skulde Taleren ikke have noget imod at være med til at yde et Bidrag.

Niels Jensen ansaa Sagen for Kommunen ganske uvedkommende.

Laursen var fuldstændig klar over, at Kommunen ingen juridisk Forpligtelse havde. Han vilde dog henstille, om man ikke kunde laane Manden Pengene paa rimelige Afdragsvilkaar og muligvis rentefrit. Derved vilde Manden kunne blive i sin Bedrift.

Jacobsen mente, at Manden havde undladt at forsikre Folkene i den Tro, at de var forsikret, naar de arbejdede for Kommunen. Han kunde tiltræde Hr. Laursens Forslag om at laane Manden Pengene.

Jakob Jensen syntes, Brolægningsudvalget kunde have kommet med en Indstilling i Lighed med Hr. Laursens Forslag. Alle havde vist Lyst til at støtte Manden, men der maatte forlanges et bestemt Forslag fra Brolægningsudvalget, til hvilket Sagen derfor burde vises tilbage.

Simonsen forekom det, at Brolægningsudvalget havde fundet Sagen ret kilden og derfor gerne vilde have Budgetudvalget til at klare den. Der maatte imidlertid forlanges et bestemt Forslag, inden Raadet kunde træde hjælpende til.

Jacobsen skulde intet have imod, at Sagen gik tilbage til Brolægningsudvalget, der ikke skyede Ansvar for at komme med et bestemt Forslag.

Laursen syntes godt, man kunde stemme over hans Forslag om at laane Manden 1000 Kr. at afdrage f. Eks. i 5 Aar.

Jakob Jensen ønskede Sagen tilbage til Udvalget for at faa ordnede Forhold. Siden 1. April i Fjor havde man nemlig fra Brolægningsudvalget set adskillige Indstillinger, der burde have

været noget anderledes. Skulde der stemmes nu, vilde han stemme imod, men blev Sagen taget tilbage, og der fremkom en ordentlig Indstilling, vilde han stille sig anderledes.

Simonsen anbefalede at stemme imod, hvis der skulde afstemmes nu.

Sagen gik tilbage til Brolægningsudvalget.

7. (J. Nr. 288—1909). Den foreliggende Indstilling fra Budgetudvalget om at yde **fhv. Politibetjent Lund** 3 Maaneders Løn fra 1. d. M. at regne vedtoges.
8. (J. Nr. 505—1909). Ansøgning fra **Assistent Christons Enke** om en Understøttelse.

Rahr oplyste, at Assistent Christon ikke havde tjent saa længe, at han var blevet pensionsberettiget. Udvalget indstillede imidlertid, at der ydedes Enken en Understøttelse af 100 Kr. aarlig til hvert af hendes 2 Børn til deres fyldte 18. Aar, saa længe hun forbliver ugift, og hendes økonomiske Forhold ikke ad anden Vej blev forbedret.

Christensen forekom det farligt at tiltræde Forslaget. Udvalget for Belysningsvæsenet havde i et lignende Tilfælde tilstaaet en Enke 100 Kr. engang for alle. Manden havde ganske vist kun været Lygtetænder, men Enken var lige saa uheldig stillet som Assistent Christons Enke. Skulde man imidlertid vedtage Forslaget, vilde han henstille, at Understøttelsen ikke fortsattes efter Børnernes fyldte 14. Aar.

Mousten vilde dog gøre Hr. Christensen opmærksom paa, at Christon havde betalt til Pensionskassen i 8 Aar.

Marinus Petersen var kun gaaet med til Indstillingen, fordi Christon havde betalt til Pensionskassen, og fordi Enken var meget uheldig stillet. Hvis det havde været en Arbejderenke,

vilde hans Stilling selvfølgelig have været ganske den samme.

Simonsen ansaa det for humant at give Understøttelsen. Det eneste uheldige ved Indstillingen var maaske, at Understøttelsen skulde ydes, til Børnene var 18 Aar, men de anførte Indskrænkninger bødede dog noget derpaa.

Jakob Jensen troede det givet, at Budgetudvalget vilde have indtaget samme Standpunkt, hvis Sagen havde angaaet Enken efter en Haandens Arbejder. Det forekom ham imidlertid rigtigst at bevilge Understøttelsen for 1 Aar ad Gangen, ogsaa fordi den var det mindst mulige, man kunde give, og fordi Forholdene kunde forværres, saa man kunde ønske at sætte den op.

Laursen anbefalede ligeledes at give Understøttelsen for 1 Aar ad Gangen.

Jacobsen vilde gerne være med til at bevilge Understøttelsen. Han henstillede til Udvalget for Belysningsvæsenet at overveje at forhøje Understøttelsen til Lygtetænderens Enke.

Samuelson oplyste, at Belysningsudvalget havde afgjort Sagen med Lygtetænderens Enke administrativt, da det ikke vilde komme til Byraadet med den Sag, fordi Lygtetænderen ikke var under Regulativet.

Christensen kunde godt tiltræde Indstillingen, men derefter vilde Belysningsudvalgets Stilling til Lygtetænderens Enke blive en anden.

Simonsen skulde ikke have noget imod at bevilge Understøttelsen for 1 Aar ad Gangen.

Der bevilgedes Enken 200 Kr. foreløbig for 1 Aar.

9. (J. Nr. 15⁹—1909). Den foreliggende Ansøgning fra Akkadia Isachsen om dansk **Indfødsret** anbefalede.
10. (J. Nr. 72⁹—1909). Den foreliggende Ansøgning fra P. Zacho om uanset Bestemmelserne i Lov Nr.

121 af 20. April 1906 at maatte beværte andre end rejsende i **Gæstgiveriet** Frederiksgade Nr. 3 anbefaledes.

11. (J. Nr. 522—1909). Det foreliggende Andragende fra Bagersvend Karl Bertel Andersen om **Fuldmyndighedsbevilling** kunde ikke anbefales.
12. (J. Nr. 520—1909). Andragende fra Enke Anne Bønsdorff om **gratis Badekur** paa Vandkuranstalten.
Der bevilgedes 15 Kr.
13. (J. Nr. 116—1909). Den foreliggende Indstilling fra Kasseudvalget om at Sagen: **Aarhus Kommune kontra Murermester Buhl** (Tilbagebetaling af Vandklosetafgifter for nogle Ejendomme paa Marselisborg) appelleres til Højesteret vedtoges.
14. (J. Nr. 533—1909). Skrivelse fra Ministeriet for Handel og Søfart i Anledning af Statens Overtagelse af **Justervæsenet** saalydende:

»Som Følge af Statens Overtagelse af Justervæsenet vil der blive at ansætte Forhandlere af de Veje- og Maaleredskeer, hvoraf Justervæsenet har Udsalg. Medens Ministeriet i Almindelighed vil være betænkt paa at antage de nuværende Forhandlere, maa man dog anse det for rettest, forinden videre i saa Henseende foretages, at give Byraadene og Handelsforeningerne i Købstæder med over 5000 Indbyggere Lejlighed til at udtale sig, forinden Antagelse af Forhandlere finder Sted, navnlig med Hensyn til de nuværende Udsalgs Beliggenhed i Byerne.

Man skulde derfor tjenstlig anmode Amtet om fra Byraade og Handelsforeningerne i de i Amtet værende Købstæder af det nævnte Indbyggerantal at ville indhente og hertil indsende Erklæringer angaaende de nævnte Forhold.«

Gik til Budgetudvalget.

